

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: V. T. N. (X), nar. X,
státní příslušnost X
bytem X
zastoupen Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem
sídlem Lidická 960/81, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2025, č. j. OAM-575/ZA-ZA11-HA15-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností

prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.

2. Žalobce podal dne 19. 5. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, o které bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 8. 2025, č.j. OAM-575/ZA-ZA11HA15-2025 tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a, a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje.

II. Vyjádření účastníků

3. Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí s tím, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav k tvrzení o obavě z věřitelů odůvodněnou tím, že má dluh v zemi původu, který aktuálně splácí a pokud by jej v návaznosti na návrat do země původu splácet přestal, hrozila by ze strany věřitelů újma jemu a jeho dětem. Namítl, že žalovaný se sice touto obavou zabýval v kontextu § 12 písm. b) zákona o azylu, ale pominul, že takto žalobcem vymezený důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany má relevanci rovněž z hlediska zákonného důvodu pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, neboť právě věřitelé žalobce mohou být považováni za původce vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Úvahy stran doplňkové ochrany jsou podle něj poněkud šablonovité bez aspirace na zohlednění konkrétních okolností azylového příběhu žalobce a nemají oporu ve správním spise v tom, zda jsou žalobci orgány v zemi původu, na které se měl možnost obrátit, schopny a ochotny před vážnou újmu zajistit ochranu. K tomu odkázal na své důvody uvedené v pohovoru k žádosti ohledně obav ze zhoršení situace v případě, že by se obrátil na policii. K využití prostředků vnitrostátní ochrany jako podmínce pro udělení doplňkové ochrany odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalovaný si podle něj neopatrily takové informace o zemi původu, které jsou v maximální možné míře relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální a ověřené z různých zdrojů, transparentní a dohledatelné, neboť z informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 21. 1. 2025, půjčky, úvěry a lichva, nelze dovodit odpovědi na námitky žalobce.
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že v průběhu správního řízení postupoval v souladu s právními normami, jimiž je pro daný případ vázán, a při vydání napadeného rozhodnutí vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a aktuálních informací, které svým rozsahem odpovídají nezbytným předpokladům pro vydání rozhodnutí. Poukázal na to, že žalobce žádným způsobem nebrojí proti výsledku posouzení důvodů podání jeho žádosti ve vztahu k § 12 a § 13 zákona o azylu, jeho výhrada směřuje hlavně proti rozhodnutí žalovaného neudělit žalobci doplňkovou ochranu dle § 14a téhož zákona, a to konkrétně proti nesprávně a nedostatečně zjištěnému stavu věci, s čímž se žalovaný neztotožňuje. Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 21. 1. 2025 je podle něj podkladem objektivním, věrohodným a relevantním k důvodům uvedeným žalobcem v průběhu řízení, který žalobce v řízení nijak nerozporoval. Ze shromážděných informací vyplývá, že ve Vietnamu existuje fungující systém trestní justice a Vietnam je ochoten i schopen poskytovat v těchto případech svým občanům účinnou ochranu. Žalobce sice v rámci své žádosti zmínil svou nedůvěru ve

státní orgány a efektivitu jejich ochrany, o kterou z tohoto důvodu v zemi původu ani požádat nezkusil, žádné objektivní důvody, pro které by se na něj tato ochrana neměla vztahovat však neuvedl. Žalobní bod je dle žalovaného konstruován zcela účelově a uměle, žádné negativní incidenty s věřiteli nepopsal.

III. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Žalobce uvedl, že je státní příslušník Vietnamské socialistické republiky, národnost X, bez náboženského vyznání, konkrétního politického přesvědčení, nevyvíjel politickou aktivitu, nebyl členem politické strany ani skupiny. Ke své rodinné situaci uvedl, že je rozvedený, má 2 děti, které žijí ve Vietnamu. Děti bydlí bez matky s jeho rodiči, bývalá manželka se znovu vdala. Z Vietnamu vycestoval v roce 2019 letecky do Ruska, měl ruské turistické vízum, pokračoval na Ukrajinu, kde byl asi 3 roky nelegálně, a když začala válka, tak v březnu 2023 odjel přímo do ČR. Nikde se nenahlásil jako uprchlík z Ukrajiny, od té doby je v ČR celou dobu nelegálně. Ve státech EU předtím nikdy nepobýval, je zdravý s ničím se neléčí, nemá zdravotní omezení, nebylo proti němu v minulosti vedeno trestní stíhání. Po opuštění Ukrajiny pracoval v ČR na tržnicích, poznal X a chce s ním uzavřít manželství, žádá o mezinárodní ochranu proto, aby mohl žít s partnerkou. Ve Vietnamu dříve podnikal, zkrachoval, má tam velké dluhy kvůli krachu podnikání odpovídající 11.000.000 Kč. Prodal dům, dluhy splácel zbývá dluh ve výši cca 7.000.000 Kč, ten potřebuje splácet, chtěl by zde pracovat. Má starší rodiče a děti, které musí finančně podporovat, kdyby se vrátil do Vietnamu, neměl by kde bydlet a dluhy by měl pořád.
7. V protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl stejné důvody žádosti pro mezinárodní ochranu, tj. vztah s X státní příslušnicí, se kterou chce uzavřít manželství, a dluhy ve Vietnamu, kvůli kterým potřebuje pracovat a splácet dluh a finančně podporovat své rodiče a děti. Dále popsal svoji rodinnou situaci s tím, že domů posílá pravidelně peníze a rodiče splácí věřitelům z toho, co jim posílá. Pokud jde o půjčku, k ní uvedl, že to byla černá půjčka od cizích lidí, měl půjčku i od banky, ale tu vyřešil, banka si vzala jeho dům. Půjčka mu byla poskytnuta kanceláří, která funguje v jejich okrese, úroky jsou vyšší, než jaké dovoluje zákon. Smlouvu na půjčku nemá, je u věřitelů. Půjčka byla původně na šest let od roku 2019, teď věřitelé vědí, že není schopen zaplatit včas, rodiče s věřiteli podepsali prodloužení smlouvy na dobu neurčitou, ale musí splácet dluh měsíčně. Aktuální úrok po prodloužení půjčky je 2,3% měsíčně. Pokud by nezaplatil, sebrali by dům rodičům. Krom partnerky nemá v EU ani v ČR nikoho. Do ČR se dostal přes Ukrajinu, kde měl slíbenou práci s dobrým příjmem. O mezinárodní ochranu nepožádal ihned po příjezdu proto, že to nevěděl, měl strach, že by byl poslán do Vietnamu. Zopakoval, že neměl ve vlasti problémy ani nebyl stíhán nebo odsouzen za spáchání trestného činu. Pokud by se vrátil do Vietnamu, nemohl by splácet dluhy, rodiče by přišli o dům, pak by se bál o život, byla by to sebevražda. Hodnota domu by nestačila na splacení dluhů, bojí se, že by věřitelé ublížili jemu nebo jeho dětem. Bojí se hlavně o bezpečnost dětí, ve Vietnamu se to děje, že když dlužník nesplácí, tak věřitelé vyhrožují dlužníkovi a rodině, stává se, že věřitelé si najmou lidi, aby zabili celou rodinu. Tyto obavy neřeší s policií, protože je povinen splácet, když si půjčil peníze; když se to nahlásí policii, tak policie to možná řeší, ale většinou to dopadne tak, že je to ještě horší. Má obavy z toho, že by si policisté vzali peníze od věřitelů.

8. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žalobci v případě návratu do země původu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.
9. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z listiny Vietnam – Informace OAMP ze dne 23. 5. 2025 – Bezpečností a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav květen 2025, a z listiny Vietnam – Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 21. 1. 2025, půjčky, úvěry a lichva.
10. S ohledem na uvedené posoudil soud uplatněné žalobní námitky.
11. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s.ř.s.) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné,
12. Podle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.
13. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné posouzení toho, zda byl žalobce ve vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Podle § 12 písm. b) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Podle napadeného rozhodnutí nemá žalobce nárok na přiznání mezinárodní ochrany podle uvedených ustanovení zákona o azylu, neboť nebyly naplněny podmínky v nich uvedené.
14. Nenaplnění azylových důvodů dle § 12 písm. a) a b) zákona o azylu žalobce v žalobních bodech nesporel. V podané žalobě se soustředil toliko na nesprávnost závěrů žalovaného ohledně doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu.
15. Soud je vázán žalobními body a zároveň nezjistil, že by závěry žalovaného ve vztahu k § 12 písm. a) a b) zákona o azylu trpěly vadou, ke které by soud musel přihlídnout z úřední povinnosti (nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nebo nesrozumitelnost). Z tohoto důvodu se dále důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. a) a b) zákona o azylu nezabýval a posoudil pouze otázku správnosti závěrů žalovaného stran doplňkové ochrany dle zákona o azylu.
16. Pokud jde o posouzení doplňkové ochrany, platí že podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
17. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

18. V rámci žaloby dovozoval žalobce, že mu hrozí nebezpečí vážné újmy dle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, a to v souvislosti s nedostatečnými skutkovými zjištěními žalovaného a jeho úvahami, zda jsou orgány v zemi původu, na které se měl žalobce možnost obrátit, schopny a ochotny mu zajistit ochranu před vážnou újmou.
19. Z pohovoru se žalobcem vyplývá, že po změně smlouvy o půjčce je žalobci dlužná částka úročena úrokovou sazbou 2,3% měsíčně, tj. 27,6% ročně. Z informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 21. 1. 2025, půjčky, úvěry a lichva, vyplývá, že zjištěné úrokové sazby u bankovních domů se pohybují v rozmezí 0% až 69% ročně; dále z ní plyne, že půjčky mezi fyzickými osobami jsou pevně zastropovány úrokovou sazbou 20% a že za lichvu se považuje dle vietnamského trestního zákoníku půjčka s úrokovou sazbou nad 100% a splnění dalších podmínek.
20. Z uvedeného je patrné, že (alespoň podle vlastních tvrzení žalobce) nepředstavuje půjčka lichvu, byť přesahuje maximální povolenou sazbu pro půjčky mezi fyzickými osobami.
21. Z citované z informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 21. 1. 2025, půjčky, úvěry a lichva, dále vyplývá, že ochrana proti nezákonným půjčkám je ve Vietnamu poskytována ve dvou rovinách. Ochrana proti lichvě je poskytována v oblasti trestního práva, oproti tomu ochrana proti půjčkám mezi fyzickými osobami, jejichž úroková sazba přesahuje zákonný limit, je poskytována prostřednictvím občanskoprávních soudů, u nichž se může žalobce domoct toho, že se k úrokové sazbě nad zákonný limit nepřihlíží.
22. Jelikož půjčka žalobce nyní nedosahuje hranice lichvy (a nedosahovala ji ani před snížením úroku, který před tím dosahoval 2,6% měsíčně, tj. 31,2% ročně), není pro soud podstatné, zda se se svou finanční situací mohl nebo měl obrátit žalobce na policii, neboť ten, na koho se měl žalobce obrátit, jsou orgány soudní moci v civilním řízení.
23. Žalovaný sám případně poukazuje na to, že podmínkou udělení doplňkové ochrany je předchozí neúspěšné vyčerpání prostředků vnitrostátní ochrany. V případě půjčky žalobci není prostředkem ochrany proti *finančním obtížím* žalobce řešení situace s policií, ale v rámci soudního řízení v občanskoprávních věcech. Soud si je vědom toho, že i v rámci soudního řízení by žalobce dosáhl toliko snížení úrokové sazby, nicméně účelem azylového řízení není ochrana před dluhy, které žalobce vytvořil ve Vietnamu, a to ani prostřednictvím doplňkové ochrany.
24. Jinou otázkou je, zda může žalobci (nebo jeho rodině) hrozit (fyzická) újma ze strany věřitelů, nicméně v tomto případě se jedná o zcela hypotetické tvrzení, přičemž hrozba nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu musí být ze strany žadatele prokázána v intencích „reálného nebezpečí“ mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, čj. 2 Azs 71/2006-82, nebo ze dne 25. 7. 2005, čj. 5 Azs 116/2005-58). Je na žalobci, aby si zajistil takové povolení k pobytu, v jehož rámci bude moci v ČR pracovat (nebo kdekoliv jinde – ze spisu vyplývá, že ČR nebyla destinací, kam původně směřoval za výdělkem), svoji ekonomickou situaci nemůže řešit nelegálním pobytem nebo prostřednictvím mezinárodní ochrany, pro kterou buď nesplňuje podmínky, nebo nedoložil reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu doplňkové ochrany.
25. S ohledem na shora uvedené považuje soud listinné důkazy, které si opatřil žalovaný, za dostatečné, jakkoliv by soud jistě ocenil, aby ve zprávě o zemi původu byly podrobnější

informace o řešení běžné kriminality v podobě výhrůžek nebo napadení ze strany vietnamských orgánů.

26. Nad rámec všeho shora uvedeného soud poukazuje na to, že žalobce v podané žalobě nepatrně pozměnil význam svých tvrzení. Dotaz na to, proč své obavy neřeší s policií, totiž padl až v reakci na popis situace *po případném návratu* do Vietnamu. K situaci, která *přecházela* odjezdu žalobce z Vietnamu a ze které jediné lze dovozovat vyčerpání prostředků ochrany, žalobce výslovně uvedl, že zkrachoval oficiálně, oznámil to všem věřitelům, aby se přišli podívat na to, co by si mohli vzít na splacení úvěru, a na půjčené peníze od kamaráda odjel z Vietnamu pracovat na Ukrajinu. Tedy *před odjezdem* z Vietnamu žalobce svůj dluh ani situaci z černé půjčky dál neřešil a ani zjevně neuvažoval, že bude půjčku nějak dále řešit ve Vietnamu. Dovožovat tudíž pochybení žalovaného, že si neopatřil podklady, zda se mohl žalobce bránit relevantně u vietnamských úřadů před odcestováním z Vietnamu, když žalobce sám svou argumentaci v tomto směru neuplatnil, je pozměněním obsahu pohovoru.
27. Krom uvedeného žalobce ani nijak blíže nepopsal dohodu s věřiteli na prodloužení splatnosti, ani to, kolik má měsíčně splácet, či zda určenou částku splácí. Při dluhu 7.000.000 Kč s úrokem 27,6% představují roční úroky 1.932.000 Kč, a pokud žalobce posílá do Vietnamu částku 15.000 Kč, ze které rodiče dají věřitelům 10.000 Kč, tak žalobce neuhradí za rok ani desetinu ročního úroku, natož jistiny. V intencích příběhu žalobce se tak soudu jeho dluh jeví zcela nezaplatitelný a jeho příběh tak poměrně nevěrohodný.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
29. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 15. prosince 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce